

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

01 מרץ 2021

תלה"מ 21-02-53976 א. נ' א.

לפני כבוד השופט ארז שני

המבקשת: ש. א.

נגד

המשיב: ל. א.

פסק דין

לפניי הליך על-פי פקודת ביזיון בית המשפט שעניינו פסק דין אותו נתתי בה"ט 20-10-34679 ביום 26.10.2020.

אומר, כי הליך על-פי פקודת ביזיון בית המשפט הינו הליך המבקש לוודא ציות לפסק דין באמצעות קנס או מאסר. אוסיף ואומר, כי לפחות שני סכומי הוצאות אותם פסקתי בשני הליכים שונים ובכללם ההליך לעיל, לא טרח הנתבע לפרוע.

אמור מעתה כי אם תטיל קנס, סביר להניח כי גם סכום זה לא יפרע הנתבע ולא יהא בו משום הרתעה. הליך על-פי פקודת ביזיון בית המשפט אינו הליך עונשי. הוא הליך אשר מטרתו לוודא ציות לפסק הדין.

אלא מאי, שהפקודה לא הבדילה בין הליכים פשוטים של צו מניעה או איסור כניסה לבין הליכים כגון אלה שכאן, עת נשקפת סכנה של ממש לילדי הצדדים ולמבקשת.

כאשר זקוק אדם להליך על-פי פקודת ביזיון בית המשפט כדי לאכוף צו הגנה אשר מראשיתו הוא הליך אשר מטרתו להפסיק אלימות – אוי לנו.

אגב פסק הדין תיארתי כמה מאפיינים אשר מלכתחילה יש בהם כדי לעורר דאגה. הבה נאמר את האמת – האלימות במשפחה, ככלל, והאלימות נגד נשים בפרט הפכו עניין מגונה ונפוץ כדי כך שלא נוכל, ואין אנו צריכים, להישאר אדישים ובוודאי לא כאשר חרדים אנו כי יש יותר מאשר "רגליים" לדבר.

המשיב כאן העלה כמה וכמה סימנים למסוכנותו, למשל עיסוקו בניבולי פה בקבוצות "WhatsApp" כולל זו הכיתתית; הדעות הגסות והבוטות אשר ביטה ברשתות חברתיות; אמרתה של הבת בגן כי האב לימד אותה כי אמא היא "שטן"; פרסומיו של המשיב אשר פרסומי שקר היו – כי האם מסוכנת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

01 מרץ 2021

תלה"מ 21-02-53976 א. נ' א.

והציבור נדרש לפקח עליה וכי ביקשה לדקור את הילדים – כל אלה "עלילות דם", ללא בסיס וללא גבול.

תוך שהמשיב מערים מילים ימין ושמאל מצא עצמו שוכר דירה בסמוך למקום מגוריה של האם, באומרו כי אין הוא יודע היכן מתגוררת היא, אך אין פלא.

הנתבע לא סיפר לי כי חטף את מכשיר הטלפון הנייד של האם אגב אירוע אלים, עד אשר הוצג בפניו סרטון המוכיח את מעשיו ואז מסביר לי כי חטף את הטלפון "על החשבון", כיוון שידע כי בעתיד תיטול ממנו האם את הטלפון השייך לו.

כבר פסק הדין המקורי תיאר את המשיב כמי שמתיר לעצמו לנהוג באופן משולח רסן, מבזה ומשפיל. כך פסקתי ביום 26.10.2020.

פסק הדין הבא ניתן בה"ט 21-02-33927 ועסק בין השאר בטענת שירותי הרווחה כי האב עוסק בהסתה מפורשת של ילדיו.

באותה הזדמנות השמיע האב אף איום מרומז ולפיו "אלוקים יעניש את האם". כאשר שאלתי את האב כיצד יעניש אלוקים את האם? התחמק המשיב.

ברקע הדברים חומצה אשר הגיעה אל מיכל הרכב של המבקשת, מי יודע מניין, וכעת טענה על אוויר אשר הוצא ממי מצמיגיה של המבקשת וזאת לאחר מתן פסק הדין.

דברים העצימו כדי כך שכבר עת ניתן פסק הדין תיארתי את המשיב כמי שהפך עצמו למטרד מאיים, כדי כך שהמשיב אף נעצר ושוחרר לבסוף ממעצרו.

ראיתי, כאמור בפסק הדין, את המשיב כמי שחותר ללא הרף למגע עם המבקשת, חשוב לו להשמיע את נאצותיו וקללותיו באוזניה וגם באוזני הקטינים.

ביום 16.02.2021 הוציאו שירותי הרווחה בעיריית השלמה לתסקיר, שם סיפרו כי האב מגיע לבניין בו מתגוררת האם, צועק, מקלל ומאיים תוך שבזמן מעשיו אלה מחזיק את הבת יושבת ברכבו. שירותי הרווחה דיברו בנזק מתמשך לילדים וכבר אז סברו כי האם בסיכון גבוה וכי טוב תעשה אם תפנה למקלט לנשים מוכות.

מן הסתם מהססת האם עד עתה וקל לי להבינה, שהרי קשה להבין מדוע צריך הקורבן לעזוב את ביתו, ליטול את ילדיו למקום בלתי נוח, להפריע לעצמו ובעבודתו רק כי פלוני, ברשותו, בוחר להעדיף את רגשותיו ולהפוך את חיי של הזולת ל"גיהנום".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

01 מרץ 2021

תלה"מ 21-02-53976 א. נ' א.

מקלט לנשים מוכות הוא מפלטן של נשים מפני אלה אשר אין עליהם מורא, אין עליהם דין ולא דין, כנראה גם מוראו של היושב במרומים אין עליהם.

אלא שלבוא ולומר כי צודק שהקורבן יישב ב"כלא" של המקלט ויתחבא, בעוד המעוול חותר לפגוע בקורבן והמעוול חופשי לחיות את חייו – צודק זה לא, אלא זו פשוט חוסר ברירה. הואיל וכך נתתי צו, כי תוך 5 ימים יועברו כל הילדים לידי האם, לאחר שהאב החזיק בהם שלא כדין.

ביום 23.02.2021 הגישו שירותי הרווחה מסמך נוסף. מסתבר כי כלשונם, ארך אירוע נטילת הילדים זמן רב וזאת מדוע? כי האב לא הסכים ליתן את הילדים לעובדת הסוציאלית (כך היא כותבת) ועד שלא הודיעה לו משטרת ישראל כי תעצרו בשל הפרת הוראה חוקית, לא נמסרו הילדים.

שירותי הרווחה שבו על גרסתם ואמרו כי האם זקוקה להגנה מקסימאלית מפני המשיב, גם תיאר אירוע אשר אירע למחרת יום מתן פסק הדין, עת "נעלם" פתע האוויר מאחד מצמיגי הרכב של המבקשת.

האם טענה כי מאז ניתן פסק הדין "הציף" האב את בניו בשיחות לטלפונים הניידים שלהם, גם שירותי הרווחה כותבים כך. בין אם עשה זאת המשיב ובין אם לאו – תוצאת הדברים שביום שבת יצא הבן הבכור מבית האם וברח אל בית האב. למעשה רק ביום שני, 22.02.2021, "חולץ" הבן ממקום מושבו אצל האב.

אל יספר לי האב כי דיבר הוא עם הבן וזה האחרון סיפר כמה "מפלצת" היא האם. כאשר אדם מחזיק משך יומיים בילד, בניגוד לפסק דין – אשוב ואומר שלא מורא האם עליו, גם לא מוראו של פסק הדין.

עוד אני מכתוב פסק דין זה והמשיב מגיב לעברי בתנועות שלילה. אין לי ספק שיכול המשיב להערים עלי ערימות מילים אשר יסבירו מדוע בסדר להתנהג כפי שהתנהג.

אומר ואסביר – פסק דין ניתן לציות והמשיב אינו "ערכאה" בפני עצמה, הרשאית לבזות את פסק הדין.

מסתבר כי שירותי הרווחה גם רשמו תיאורה של האם, כי האב ממשיך להתחקות אחריה ולמרות הצו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

01 מרץ 2021

תלה"מ 21-02-53976 א. נ' א.

שירותי הרווחה כותבים (בניגוד מפורש לאמירתו של האב) כי האב הגיע אל הגן וכי לא רק שוחח בטלפון, ואני מאמין בעניין זה לעובדת הרווחה ולא למשיב, כי הוא דרש לראות את הבת ועשה ניסיונות להתגבר על התנגדות מנהלת הגן – שוב, הפרה של פסק הדין.

הבה נאמר את האמת – הקטין לא היה מושב אל אמו למרות פסק הדין, אלמלא התערבות באת כוח האב.

כותבים שירותי הרווחה כי סוף-סוף, לאחר שניטל הקטין שוב, הודיע המשיב כי מצטער הוא על חלק מהתנהלותו.

להתרשמותי היום האב לא מצטער על דבר ורק מצטער על שמפריעים לו לעשות כרצונו.

שירותי הרווחה כותבים כי יש צורך בשקט לילדים וכי יש צורך להבהיר לאב את חשיבות הציות להחלטות.

בכל הכבוד, אינני מתכוון להשקיע זמן בלהסביר לנתבע כי לפסקי דין יש צורך לציית. מן הסתם קוגניטיבית ידע זאת הנתבע גם קודם, הוא פשוט מותח את הגבולות אל מעבר למותר.

נחה דעתי כי האב עשה שימוש בקשר הטלפוני שיש לו עם הקטינים כדי לגרום להפרת פסק הדין וכי הוא ממשיך לעשות זאת גם כעת, בין אם אגב סחיטה רגשית, בין אם אגב ניאוצה של האם.

נחה דעתי לעת הזו כי קנס כספי לא יהא בו להרתיע את האב ומעבר לקביעתי כי אני אוסר על האב ליצור קשר כלשהו עם ילדיו שלא במרכז הקשר ובכלל זאת קשר טלפוני – **קובע אני כי בגין כל הפרה של הצו ייעצר האב ל- 3 ימים.**

כפרי התנהלותו יישא האב, יישא הוא בהוצאות האם בסך 8,000 ₪.

מבקש אני מקצין החקירות, לאור השיח המתואר בתסקיר, ליתן דעתו על שלומה ובטחונה של המבקשת.

אני מתיר פרסום פסק דיני זה ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

המזכירות תסגור התיק.

ניתן והודע היום י"ז אדר תשפ"א, 01/03/2021 במעמד הנוכחים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

01 מרץ 2021

תלה"מ 21-02-53976 א. נ' א.

ארז שני, שופט

1
2